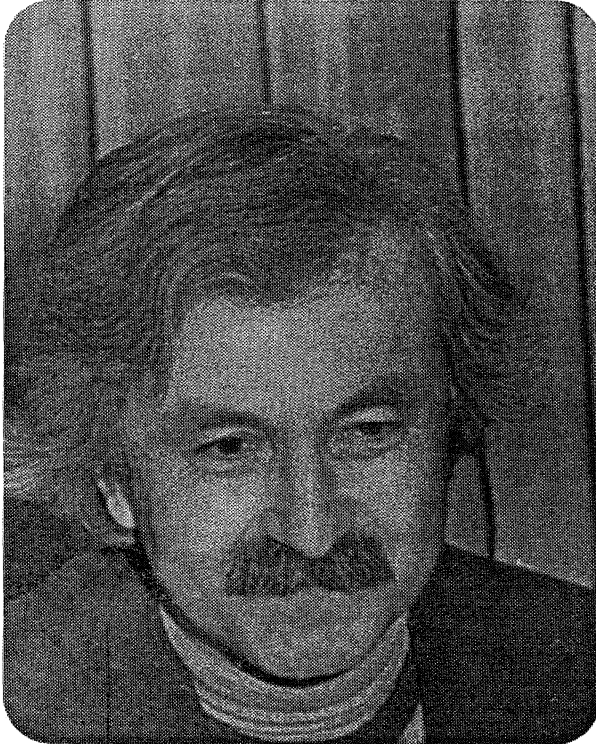

İNSANLIĞA ADANMIŞ BİR HAYAT HALDUN ÖZEN

İnsan hakları ve demokrasinin yılmaz savunucusu, bitmek bilmez bir mücadelenin insanı, inandıklarından hiç ödün vermeyen, enerjisini son ana kadar insanlığa adayan bir özgürlük savaşçısı ve bu topraklarda varolan onurlu aydınlarımızdan biri, Haldun ÖZENİ, 2:002 5 Mayıs'ında yitirdik... -

KTÜ'deki görevinden YÖK'ü protesto etmek amacıyla istifa eden, 14021!k Haldun ÖZEN, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası üyesi, İnsan Hakları Derneği kurucu üyesi, Türkiye İnsan Hakları Vakfı kurucu üyesi ve ilk genel sekreteri, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı kurucu üyesi, Dil Derneği kurucu üyesi ve yönetim! kurulu üyesi idi.

Onu saygıyla anıyoruz...

H. Özeni" anlatmak zor, belki onu en iyi, 35 yıllık birlikteliği paylaşan eşi, sevgili Ülkü özen anlatabilir-ve anlatıyor

"Sevgili Haldun,

Erol Köktürk benden bir yazı istediğinde önce seninle yapılan görüşme notlarını okudum. Sonra zaman zaman sana ya da başkalarına söylediğim/söyleyemediğim şeyleri yazabilirim diye düşündüm.

Seninle tanıştığımız 1967 yılının Haziran'ında ki ilk günleri anımsamaya çalışıyorum. Öğretmen olduğun söylemiştin, üstelik yüksek mühendis olmanın en popüler olduğu yıllarda. Sonradan öğrendim ki Teknik Okulda ders* veriyormuşsun ve senin için belirleyici olan öğretmenlikmiş. Seni tanıdıkça anladım ki, öğretmenliğe hiçbir zaman para kazanılan bir meslek olarak bakmadın, bunu varoluşunun bir misyonu olarak algıladın tep. Onun içindir ki her öğrencine bir parçanı verdin. Ve ben senden öğrendim ki; insan, yaptığı iş ne olursa olsun, onu bir misyon olarak almalı ve elinden gelenin en iyisini yapmalı.

Yaşamımız boyunca senden hiçbir baskı görmedim, ilişkimiz hep güven temelinde oldu. Gittiğimizde, 1970lerin bir taşra kenti hastalıklarının tümüne sahip olan Trabzon'daki yaşam biçimimiz için ilk uyarın, "uyum başka ödün başka" olmuştu, Uyum göstermek, ama kişiliğinden ödün vermeden yaşamak gerekiyordu bu küçük kentte. Ayşe Erzan seni, "Geleceğin İnsanı" diye tarif eder... Gerçekten bu

coğrafya hiçbir dönemde sana layık olmadı.

Bir başka fotoğraf geliyor aklıma. Trabzon'dayız... Olaylar alabildiğine yoğun,.. Her gün yeni bir haber geliyor, kulaktan kulağa.. "Öldürülecekler listesi yayınlanıyor..." Sen listenin başındaymışsın,.. Dostlarımız sokak kapımızdan adımızı silmemizi öneriyorlar.. Birçok insan arabamızın yanına park etmemeye çalışıyor... Ben alabildiğine korkuyorum ve radyoda insanın içini burkan güzel bir türkü çatıyor. Dönüp bana, "Korkmak, Biz bu ülkeyi o kadar çok seviyoruz ki, hiçbir yolumuz olmasa da bu türküler bizi korur." demiştin. Ve ben senden cesaretin ne olduğunu öğrenmiştim.

Bir başka gün,.. Çok tozğınırn, çok üzgünüm, çok kırgınım, hiçbir nasihati dinlemeyecek isyanlar içindeyim, haksızlığa uğradığımı düşünüyorum ve durmadan ağlıyorum. Sayfalannm arasına ayraçlar konmuş, küçük boy bir kitap ve bir kadeh konyakta geliyorsun yanıma. Ep/Metos'un 'Düşünceler ve Sohbetle/' isimli kitabı, "S/r sorunla başa çıkmak için tüm gücümle elimden geleni yapacağım, yine de başa çıkarnazsam, onunla yaşamayı öğreneceğim...." Öğrendim..

Bir başka zaman,.., Trabzon'dan ayrıldık, Ankara'dayız,.. Ben yalnız arkadaşlarımı, diktiğimiz ağaçları, denizi özliyorum. Sen her sabah evden 12 EylülFün alternatifi kuruluşları oluşturmak için yola çıkıyorsun. Dil Derneği, İnsan Hakları Demeği, İnsan Hakları Vakfı, Tarih Vakfı arka arkaya kuruluyor,.. YÖffle ilgili her gün bir gazetede yazın çıkıyor... Davaları izliyorsun, açlık grevindekileri vazgeçirmek için çalışıyorsun,.. Aydınlar Dilekçesi Davası sürüyor... Her duruşmaya gidiyorsun ve sık sık, hiç ayırım yapmadan, İnsan Çok Önemlidir diyorsun. Bir gün Hacettepe Hastanesine yatıyoruz seni. Tanı ağır. Hem de çok ağır..

Yaşamını, benim yaşamımı, çocuklarımızın yaşamını, arkadaşlarımızı, öğrencilerini tehdit eden hastalık karşısında o kadar sade, o kadar sıradan davranıyorsun ki; o günlerde tanıdığımız bir arkadaşımız, Nazım Hikmetin 'Yaşamaya Da/r' şiirini getiriyor sana ve ben en güç koşullarda şiir gibi davranabileceğini öğreniyorum senden,

Bir yandan kendin tedavi oluyorsun, bir yandan kendini işkence görenlerin tedavisine adanmışsın, Başvuranların arasında hiç ayırım yapmadan, hiçbirine öncelik vermeden, sadece bu insanlık suçuna karşısın,.. "Hangi dava,.. hangi fraksiyon... hiç aklıma gelmedi" diye cevaplıyorsun ben sorduğumda, Sana baktım ve sorularımdan utandım, insan hakları savunuculuğunu da bu birliktelikte öğrendim,

Davranışlarında^ incelik beni her zaman şaşırttı,.. Kızdığın şeylerdeki tutarlılık, insan ilişkilerindeki eşitlik, en ince ayrıntıyı bıkmadan usanmadan zengin bir dille anlatman, alçakgönüllülüğün..

Öğrendiklerimi sana borçluyum biliyorum, ama yaşamın keyfini de sana borçluyum. Evlendiğimizde bir insan değil, iki insan kalmanın önemini anlatmıştın bana,..

Seninle geçirdiğim 35 yıl, benim için papatya bahçelerinde dolaşmaktı...

ÜLKÜ ÖZEN
ANKARA, Mart 2002"

*TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası: Yayımı
"Haldun Özen'e armağan"
Hazırlayan: Erol KÖKTÜRK,
Baskı: Mart 2002